

Posudek na bakalářskou práci
Natalie Skorokhod
**Porovnání frazémů týkajících se částí lidského těla v češtině
a ruštině**

Natalia Skorokhod si pro svou bakalářskou práci zvolila zajímavé a náročné téma, totiž porovnání frazémů týkajících se částí lidského těla v češtině a ruštině. A to i přesto, že hlubší poučení o lexikologii a frazeologii není součástí studijních plánů bakalářského studia oboru čeština pro cizince. Pod vedením zkušeného bohemisty PhDr. Jana Holuba musela prokázat značnou dávku samostatného lingvistického uvažování, aby svou práci dovedla do zdárného konce. Je třeba též ocenit, že při zpracování tématu pracovala s korpusem českého i ruského jazyka.

Bakalářská práce se skládá ze dvou částí. První, velmi stručná část, je věnována teoretickému vymezení zkoumané problematiky (s. 9 – 16) a druhá, praktická část, obsahuje především srovnávací tabulky verbálních frazémů a idiomů somatické povahy se stručnými komentáři. Je třeba ocenit značné množství českých i ruských frazémů, které studentka shromáždila. I přes tuto skutečnost se však nemohu ubránit dojmu, že autorka bakalářské práce nedodržela striktně zadání: v názvu práce se hovoří o „frazémech obsahujících části lidského těla“, práce se však soustřeďuje pouze na frazémy, v nichž se objevuje lidská hlava a její části (např. obočí, oči, ústa, rty apod.). Toto zúžení ale autorka nikde v textu nevysvětluje. V této souvislosti se vynořuje i další otázka, a to terminologická. Z názvu i ze shromážděného materiálu je jasné, že se bakalářská práce týká frazémů, jež se týkají částí lidského těla, v textu však autorka hovoří o „animální“ frazeologii. Proč? Nebyl by spíše na místě termín „somatická frazeologie“?

Natalia Skorokhod se především v první části snažila o maximální ekonomičnost svého vyjadřování. Výsledkem však velmi často jsou formulace obtížně srozumitelné, nepřesné, překombinované, na samé hranici srozumitelnosti či dokonce za ní, formulace, které neodpovídají českému odbornému stylu. Je zde patrný i vliv ruského odborného úzu (např. na s. 9, 12, 13, 34 i jinde). Jak kupříkladu rozumět konstatování, že čtvrtá kapitola je „úvodem do rozvoje českých a ruských frazémů“ (s. 7) a jak formulaci „podle frekvence vyplývá, že frazém a idiom brada je zřídka užívaný a další“ (s. 20)?

Autorka bakalářské práce nedodržuje jednotné uvádění citovaných děl v poznámkách pod čarou, při citování z odborné literatury nepoužívá uvozovky, není tedy příliš patrné, kdy doslovně cituje a kdy parafrázuje určitou cizí myšlenku. Na s. 14 odkazuje na práci (či z ní cituje?) významných ruských lingvistů Vereščagina a Kostomarova, ale v seznamu literatury ji neuvádí. Autorka také nejednotně používá název pro český korpus (Český národní korpus x Národní český korpus).

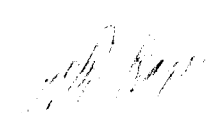
V práci ojediněle nejdeme morfologické i syntaktické chyby.

V seznamu použité literatury postrádám některé tituly, které se zkoumáním česko-ruské frazeologie podrobně věnují, jsou to například studie Valerije Mokijenka nebo práce Anny Neruš, věnované přímo somatické frazeologii.

I přes uvedené výtky konstatuji, že práce N. Skorokhod přináší řadu zajímavých poznatků a postřehů. Její autorka splnila podmínky kladené Univerzitou Karlovou na závěrečné práce svých absolventů, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Práci hodnotím jako dobrou.

V Praze dne 12. srpna 2009

PhDr. Jiří Hasil
Ústav bohemistických studií